

pühha olli liggi. — Se olli Paasto-ku lõp-
petusfes.

Joan. VI. 1—13.

Sel korral jäi Jesus kaueminne Kalilea-
male, kui enne; siin se olli ka, kus temma
neid 5000 meest wie ohrast leiba ja kahhe
kalladega sõtis, keif nende kõhjud täitis ja
weel 12 korwi täit pallokesi said kokko kor-
jatud.

Joan. VI. 14—21.

Kui nüüd Jesus moistis et rahwas tahtis
tedda selle immetähhe pärrast wäggise kun-
ningaks tõsta, siis läks ta kõrwale mäe peäle,
aino üksi, agga kui õhto sai, läksid temma
jüngrid merre peäle. Jo olli pimme ja merri
hakkas tõusma, et suur tuul puhhus, agga
Jesus ep olnud weel nende jure tulnud. Kui
nad agga ollid soudnud liggi 25 ehk 30
waggo maad, siis näggid nemmad Jesust
merre peäl kõndiwad ja laewa liggi tullewad
ja kartsid. Agga temma ütles: „minna ollen
se, ärge kartke mitte!“

Joan. VI. 22—59.

Se rahwas, kedda Jesus olli sõõtnud,
tullid Kapernauma, kus nemmad kuulsid Je-
sust ollewad, tedda otsima, ja ütlesid: „õp-
petaja, millal olled sinna seia sanud? Jesus
wastas neile ja ütles: „toeste, minna ütlen
teile, teie otsite mind ei mitte sepärrast, et
teie ollete immetähtesi näinud, waid et teie
neist leibast ollete sõõnud ja teie kõht täis
sanud; ärge noudke sedda roga, mis kaub,
waid sedda roga, mis jäeb iggawesse ellusse,
mis innimesse Poeg teile tahhab anda, sest
seddasinnast on Jummal se Issa kinnitanud!
Minna ollen se ellaw leib, mis taewast on
mahhatulnud. Kui kegi sestinnast leibast
sõõb, se peab ellama iggaweste, ja se leib,
mis minna annan, on minno lihha, mis ma
annan mailma ello eest!“ — Neidsinnasti
armsad õppetussed ja weel mitto teisi kulutas
Jesus foggodusse koias, kui ta õppetas Ka-
pernaumas.